

[Udenrigsministeren.]

efter kunne jeg i og for sig indskrænke mig til at sige, at vi altid hilser nye initiativer velkommen, især når de er gennemtænkte, og at vi også gerne vil medvirke til en drøftelse af spørgsmålet om udbygning eller ny organisation, men at vor forhåndsindstilling taler for, at det bliver en udbygning af det eksisterende administrationsapparat på dette område.

Det ærede medlem gjorde ganske rigtigt opmærksom på, at jeg ikke havde sagt noget om fælles nordisk indsats. Jeg beklager, at jeg glemte det. Det ærede medlem vil ikke finde nogen mere ivrig tilhænger af nordisk samarbejde, især på det udenrigspolitiske område, end undertegnede. Men også her gælder det, at man må bygge på de erfaringer, man har. Vi har allerede på det område, der hedder u-landshjælp, et vist nordisk samarbejde. Det har vi i Tanganyikaprojektet. Erfaringerne herfra forekommer mig at være gode. I starten var der visse vanskeligheder, men vanskeligheder er til for at overvindes, og nu synes der at være et endda særdeles fortrinligt nordisk samarbejde.

Jeg tror, at det på et område, hvor det gælder kapitalindsats samtidig med indsats af mennesker, er særdeles betydningsfuldt, hvis vi skal lave noget i tilstrækkelig stor størrelsesorden, at små lande som de nordiske slår sig sammen; men jeg er ikke sikker på, at erfaringerne fra Tanganyikaprojektet uden videre lader sig overføre på frivilligkorpsoområdet. Her er der ikke det samme behov for at virke i den store masse, heller ikke det samme kapitalkrav; der skal ikke ske de samme investeringer. Jeg tror ikke, der vil være vundet noget særligt, hvis man forestiller sig — men det er jeg ikke sikker på — at det ærede medlem gjorde — at man ligesom skulle prøve på at slå det sammen i en samlet aktion, som vi gjorde i Tanganyikaprojektet.

Derimod tror jeg, det er rigtigt, at der på visse områder af arbejdet med frivilligkorpssene vil være brug for et nordisk samarbejde. Jeg kunne f. eks. tænke mig, at der i uddannelsen af de unge, der skal sendes ud, ville kunne opnås fordele, hvis man tilrettelagde i hvert fald en vis del af uddannelsen i fællesskab, sproguddannelsen f. eks. Hvis man skulle lære dem swahili,

ville det være hensigtsmæssigt, om man samlede det på et nordisk plan. Jeg kunne tænke mig andre sider af arbejdet i sådanne krops, der med fordel kunne gennemføres i fællesskab, fordi fællesskabet ville gøre det mere rationelt, mere hensigtsmæssigt eller måske mere udbyttegivende. Men jeg tror, at en sammenslutning af korpssene ville skabe administrative og tekniske vanskeligheder, der ikke opvejedes af de fordele, der kunne opnås derved. Derfor tror jeg nok, jeg kan sige, at vi også på dette felt har grebet samarbejdet rigtigt an.

Jeg kan nævne, at specielt med hensyn til frivilligkorpssene har der været afholdt møder mellem generalsekretærene for dette arbejde på nordisk basis, og det er tanken, at lederne af korpssene skal træffes i juni måned, for at de kan få lejlighed til at udveksle erfaringer og drøfte samarbejdsbehov og samarbejdsmuligheder.

Jeg må for en ordens skyld gøre opmærksom på, at de triste erfaringer, det ærede medlem har haft i Calcutta, hvor han mødte en mejerist, i hvert fald ingen relation har til det arbejde, den danske u-landsstyrelse står for. Vi kender ikke noget til noget sådant arrangement derovre. Men hvis det ærede medlem opmærksomt havde lyttet til den drøftelse, vi havde i februar måned, da vi drøftede lovens § 7, stk. 1, om lånene, ville det ærede medlem have lagt mærke til, at motiveringen for, at vi bad om en så stor forøgelse af midlerne, netop var, at vi måtte igangsætte store projekter, og at der til disse skulle knyttes en teknisk assistance, idet vi måtte overtage administrationen af de iværksatte projekter i en årrække, indtil vi havde fået uddannet folk, der gradvis kunne overtage ledelsen og administrationen af de virksomheder, der er blevet skabt. Eksemplet fra Calcutta er altså ikke blot meget trist, men det har intet med styrelsen og det arbejde, vi udfører, at gøre, og det er under alle omstændigheder forældet.

Endelig vil jeg gerne gøre den ene bemærkning til det ærede medlems udtalelser om, hvad det er for folk, der skal sendes af sted, at jeg tror ikke, det er flere studenter, der skal sendes ud, ikke flere med det, det ærede medlem kaldte en almen uddannelse. Nu har en veluddannet håndværkssvend jo også en almen uddannelse,